Dosar nr. 4-46/2025
PIGD Nr. 4-25060192-09-4-02052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

25 iunie 2025 orașul Sîngerei
Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei
Instanța de judecată în componență:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe Cugut
Grefier Cristina Saracuța
Cu participarea agentului constatator Alexandr Bencovschi

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională privind învinuirea lui Școlnic Radu, născut la *****, domiciliat în *****, *****, IDNP: *****, în comiterea contravenției prevăzută de art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

Școlnic Radu la 19 aprilie 2025, ora 21:43, în zona denumită popular „La Mardari”, în extravilanul or. Sîngerei, a incendiat douăzeci de anvelope uzate, provenite de la transportul auto, încălcând astfel modul de gestionare a cestora, fiind considerate deșeuri, încălcând astfel prevederile art. 4 al Legii nr. 209 din 29.07.2016, privind deșeurile.

În ședința de judecată persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Școlnic Radu a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise. Totodată a solicitat, ca în cazul în care va fi recunoscut vinovat, de comiterea contravenției imputate, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Agentul constatator Alexandr Bencovschi în ședința de judecată a susținut procesul verbal cu privire la contravenție nr.035897 din 30.04.2025, întocmit în privința contravenientului Școlnic Radu. De asemenea a solicitat aplicarea în privința contravenientului a unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că învinuirea imputată lui Școlnic Radu în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional, a fost integral dovedită.

Potrivit art. 458 Cod contravenţional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al

contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei, iar potrivit prevederilor art. 394 alin. (2) Cod contravenţional, cauza contravenţională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunţă asupra fondului cauzei prin hotărîre.

Instanţa de judecată apreciază că, procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 035897 din 30.04.2025 întocmit în privinţa lui Școlnic Radu, în temeiul art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional, este legal și la întocmirea acestuia au fost respectate atât condițiile legale de fond, cât și de formă, iar vinovăţia făptuitorului în săvârșirea faptei imputate a fost dovedită pe deplin prin materialul probator administrat și cercetat.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, la 30.04.2025, agentul constatator a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr.035897, în privința lui Școlnic Radu, pentru faptul că, la 19 aprilie 2025, ora 21:43, în zona denumită popular „La Mardari”, în extravilanul or. Sîngerei, a incendiat douăzeci de anvelope uzate, provenite de la transportul auto, încălcând astfel modul de gestionare a cestora, fiind considerate deșeuri, încălcând astfel prevederile art. 4 al Legii nr. 209 din 29.07.2016, privind deșeurile, fapt prin ce a comis contravenția prevăzută la art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional.

Instanța constată că vinovăția contravenientului este integral dovedită prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și anexate la materialul contravențional, și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție nr.035897 din 30.04.2025, întocmit în privința lui Școlnic Radu în baza 154 alin. (1^1) Cod contravențional, care a fost întocmit în prezența contravenientului, respectiv fiind semnat de către contravenient fără careva obiecții; declarațiile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Școlnic Radu, care în ședința de judecată a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, de aceea instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este

temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Școlnic Radu i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea nevinovăției sale, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenție.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției.

În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Conform art. 440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfăşurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

În sensul art. 425 alin. (3) și (4) din Codul contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege; nici o probă nu are valoare prestabilită.

Astfel, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza

constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 Cod contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința lui Școlnic Radu pe semnele contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea agentului cu privire la sancțiunea aplicabilă și anume cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Astfel, instanța nu a stabilit în acțiunile făptuitorului prezența unor circumstanțe atenuante sau agravante potrivit art. 42, 43 Cod contravențional.

Respectiv, instanța de judecată precizează că, pedeapsa va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) Cod contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 154 Cod contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii și în prezent, contravenția incriminată conform art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional, stabilește două măsuri alternative de pedeapsă și anume: amendă de la 200 la 300 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) Cod contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1 , pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În acest context, instanța va ține cont de atitudinea făptuitorului, care în ședință de judecată a recunoscut fapta și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, invocând starea financiară ca fiind precară, precum și de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanță, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum și Pagina din faptul că nu se atestă la materialele cauzei informații privind alte antecedente penale sau contravenționale nemijlocit similare în privința sa.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Școlnic Radu, în comiterea contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional și îi aplică acestuia o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 40 ore, care, în accepțiunea instanței, este o sancțiune echitabilă.

În subsidiar, la cazul dedus judecării cauzei, instanța apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantumul minim prevăzut de norma incriminată, or instanța nu manifestă intenția agravării situației făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta, iar la caz, chiar dacă făptuitorul nu a mai săvârșit contravenții similare, ultimul nu manifestă un evident comportament delincvențial, argumente care necesită a fi luate în considerare de instanță.

Or, instanța notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1) Cod contravențional, sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârșit o contravenție. Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la momentul în care acuzatul a săvârșit fapta pentru care a fost trimis în judecată și condamnat, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta și că pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția respectivă [Coëme și alții împotriva Belgiei, par. 145; Del Río Prada împotriva Spaniei (MC), par. 80].

De asemenea, instanța va informa făptuitorul că potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu prevederile art. 37, 395, 443, 452-458, 460 și 462-463 Cod contravențional, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Școlnic Radu, născut la *****, domiciliat în *****, *****, IDNP: *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 40 (patruzeci) ore.

Se explică lui Școlnic Radu că, potrivit prevederilor art. 37 alin. (6) Cod contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei.

Preşedintele ședinței,
judecătorul **Gheorghe CUGUT**